

Marc Buchtmann Dag Frommhold

Informacije o lovu

Dejstva in ozadje lova

Daleč so časi, ko je človek svojo hrano lovil. In če je lov nekoč polnil prazne želodce, je danes glavni motiv zanj zadovoljstvo ob žrtvah in ubijanju.

V zadnjih letih je lov vse pogosteje tarča navzkrižnega ognja kritike. Ljudje spoznavajo, da imajo tudi živali pravico do življenja in da je ubijanje iz takih nagibov zelo nizkotno. Neštete znanstvene raziskave kažejo, da lov škoduje naravi in namerno ruši ekološko ravnotežje v gozdovih.

Marc Buchtmann
Wilhelm-Raabe-Str. 16
32105 Bad Salzuflen
Tel. (05222) 807 18 11
Fax (05222) 807 18 12
www.wir-fuechse.de
info@wir-fuechse.de

Lov pospešuje razširjanje stekline

V 70. in 80. letih so z masovnimi akcijami uničevanja lisic poskušali obvadovati širjenje stekline. Kljub barbarskim pohodom s puškami, pastmi, psi in z zaplinjanjem brlogov lisic, stekline niso mogli zajeziti; dosegli so ravno nasprotno, saj se je v Evropi še hitreje razširjala. Kompleksne socialne strukture pri lisičah in številnih drugih divjih živalih skrbijo za drastično povečanje naraščaja, če jih veliko umre zaradi zunanjega dejavnika. Tako narašča delež mladih lisic v celotni populaciji. Ker ravno mlade lisice jeseni iščejo svoja lovišča, pogosto steklino prinesejo na nova področja. Lov torej pospešuje razširjanje tovrstnih kužnih bolezni, namesto da bi jih zajezil! Šele s širokopodročnimi akcijami cepljenja je bila steklina premagana. Brez lova bi bilo verjetno veliko lažje: tam, kjer so lisice prepuščene same sebi, steklina po določenem času sama po sebi izgine (npr. Narodni park Berchtesgaden, poskusno območje Grafenau/Bavarska).

Masovno uničevanje: brez milosti pobijejo tisoče lisic in jih odlagajo v takšne kontejnerje.

Lovci prispevajo k nazadovanju ogroženih vrst

Naša kulturna krajina je neugodna za številne živali. Nekatere so na seznamu ogroženih vrst, še pred nekaj desetletji pa so bile pogoste in dobro poznane prebivalke gozda in polja. Med najbolj znane vrste spada poljski zajec in jerebica. Kljub temu skupnost lovcev vztrajno zavrača prepoved lova na te živali. Leto za letom ustrelijo preko 400.000 poljskih zajcev. Znanstveni izvedenci jim očitajo, da pobijejo dva- do štirikrat več živali, kot to njihov obstoj iz ekološkega vidika lahko prenese. Vendar to še ni dovolj: da bi s sebe odvrgli sum, krivijo za upadanje ogroženih vrst naravne plenilce, predvsem lisice. To propagando izkoriščajo za brezobziren pregon teh lepih in inteligentnih živali: namesto da bi priznali pomembno vlogo lisice in kragulja v ekološki strukturi, predpostavljajo, da bo domnevno preveliko število teh plenilcev pokončalo zajca in jerebico.

»Odiranje«
Lisici vleče kožuh s telesa.
Več kot 600.000 teh ljubkih in v naravi nadvse pomembnih živali vsakoletno utrpi to usodo.
(Foto: Kottke)

Lov ***na plenilce škoduje naravi***

Biološke raziskave so dokazale, da zanjem, jerebicam in ostalim ogroženim živalim ne pomagamo z bojem proti njihovim plenilcem, ampak le z obnovo njihovega propadajočega življenjskega prostora. Tudi roparsko izkoriščevanje lovcev prispeva k izginjanju tega, kar je še ostalo. Zajci so celo odvisni od lisic, saj so te prepočasne, da bi ujele zdrave zajce, zato vedno pobijejo slabotne in bolne živali in s tem preprečijo razširjanje kužnih bolezni. Če bi človek iztrebil lisice, ne bi bilo za zajce bolje, temveč slabše! Obstoj plenilcev je podvržen svoji lastni dinamiki, v katero človek ne bi smel posegati. S hitrim prilagajanjem razmnoževanja glede na izgube in temu ustreznou naravno ponudbo prostora in hrane za posameznika se izgube zaradi lova hitro izravnajo; po drugi strani pa je nemogoče, da se lisice, kune in druge živali »pretirano širijo«, kot to lovci vedno znova zatrjujejo. Pogled na številke tistih regij, kjer plenilci niso preganjeni, to nedvoumno potrjuje – dejstvo, ki ga priznani raziskovalci opisujejo z besedami »omejitev rojstev namesto masovne bede«. Klevetne kampanje lovskih skupnosti proti lisicam, črnim vranam in drugim roparjem, služijo navsezadnje samo temu, da si ustvarjajo pogoje za njihovo pregnjanje. Saj vendar nobenega zajca ali fazana, ki ga ujame plenilec, ne more več ustreliti lovec! In kot posebno ljubke živali so lisice in kune tako in tako iskan lovski plen.

LOV in gojitev pospešuje objedanje

Prav tako nesmiseln je odnos lovskih skupnosti do srn – te priljubljene nosilce trofej pozimi pitajo z močnim krmilom in zdravili, potem pa se pritožujejo nad škodo zaradi objedanja in s tem utemeljujejo masovni odstrel; vsako leto jih ustrelijo več kot 1.000.000. Pomemben razlog za to je prav gotovo kult trofej (kot znak zmage), ki ga je razširil nemški državni lovec Goering. Trofeje še vedno ocenjujejo in nagrajujejo na tako imenovanih trofejskih razstavah. Prav součinkovanje lova in gojitev vodi v začaran krog, v katerem večjo škodo utrpijo živali: zaradi lova so plašne in prisiljene, da se skrijejo v gozd, kjer povzročajo škodo z objedanjem. Zaradi nenehnega hranjenja število živali narašča, s čimer je lov spet upravičen. Priznani ekologi menijo, da bi se stalež srnjadi in jelenjadi srednjeročno ustalil na naravno merilo, če bi lov in gojitev opustili. V švicarskem Narodnem parku je s prepovedjo lova na srne in jelene pomladitev gozda in raznolikost flore in favne občutno narasla!

LOV plaši živali

Lov je hud poseg v naravo in v življenje pregnjanih živali. Zato ni čudno, da negativno vpliva na njihovo vedenje, jih plaši in oropa pomembnih vidikov njihovega skupnega socialnega življenja. Dejansko skrajna plašnost mnogih živali nikakor ni naravna, pač pa jim je vsiljena

»Kjer živi en lovec, bi lahko živilo deset pastirjev, sto poljedelcev in tisoč vrtnarjev. Okrutnost do živali pri resnični izobrazbi in pravi učenosti preprosto ne more obstajati, kajti prav okrutnost je najrazpoznavnejša pregreha nizkotnega in neplemenitega ljudstva.« (Alexander von Humboldt)

z nenehnim lovskim ogrožanjem. Lisice so na lovskih področjih izredno plašne in nezaupljive, njihove sovrstnice na zaščitenih ozemljih pa lahko zlahka opazujemo – nič presenetljivega, če si predstavljamo, da je veliko živali le obstrelijenih in lahko doživijo smrt in trpljenje svojih sovrstnic. Srne se zaradi močnega pritiska lova skrijejo v gozd, čeprav to ni njihov naravni življenjski prostor. Prav gotovo bi se ljubitelji narave radi približali divji živali, ne da bi ta takoj zbežala. Te sanje se ne bodo uresničile, dokler se bo znjimi tako zlonamerno ravnal, kot to sedaj počne lovsko skupnost.

Lov - »Lovska pravičnost« je pretveza za zverinsko mučenje

Kot lovci sami izjavljajo, jim je veliko zadovoljstvo, da plenilce zvabijo pred visoko prežo z mesom ali z urinom ustreljene goneče se samičke, kjer jih ustrelijo. Tako imenovana »lovska pravičnost« pa jim prepoveduje takšno ravnanje s srnami in jeleni. Prav tako malo pomislekov imajo pravični zelenosuknjičarji pri ubijanju mladih lisic, ki se igrajo pred brlogom, ali pri ubijanju plenilcev s starodavnimi pastmi. Tudi drugi vidiki te nenapisane loveske »etike« povzročajo trpinčenje: tako se lahko ustreli ptice samo v letu, zajce samo v teku – da naj bi se jim omogočila možnost pobega. To otežuje zadetek in že milimetrski odmik zadostuje, da žival ni takoj mrtva, pač pa ji iz trebuha visi drobovje, ima raztrgano spolovilo ali čeljust. Živali so vsakokratno izpostavljeni mukotrpnemu hiranju in krutemu umiranju zaradi lakote, žeje, izkrvavitve ali pri zastrupljanju s svincem.

Lov je krut

Lov pomeni ubijanje in ubijanje pomeni trpljenje. Kljub dejству, da lov neusmiljeno in nerazumno jemlje življenje čutečim in mislečim sobitjem, se to mučenje prizadetih živali nadaljuje. Pri lovu iz zasede pošljejo napadalnega lovskega psa v brlog, da prižene lisice pred puške čakajočih lovcev. Ena od nalog psa je tudi, kot je v lovski knjigi zapisal Nußlein, da »zadavi« mlade lisice, ki so morebiti ostale v brlogu, in jih prinese ven. Odrasle lisice nazadnje zgrabijo z želesnimi kleščami, jih močno pritisnejo ob tla in s palico brutalno ubijejo. Pogosto se lisica tudi bori s psom, kar ponavadi obema povzroči hude poškodbe. Pri razširjenih pogonih in brakadah je nujno potrebno, da se preganjane živali ustrahuje z gonjači in psi, saj jih samo na tak način preženejo iz varnega zavetja. Posledica takšnih lovov so obstrelijene živali: lovec z najštevilčnejšim plenom postane kralj lova in s tem je vsak od njih še bolj podžgan, da strelja tudi pod neugodnimi pogoji. Kot piše avtor Arnold, je pogled na spodrsavajoče obstrelijene zadnje noge zajca neizogiben pojav pri skupinskem lovu.

Lov - pasti so zverinske mučilne naprave

Nastavljanje pasti je najbolj razširjena metoda lova na t.i. zveri, kot tudi na mačke in pse, ki naj bi »hodili na divji lov«. Zakonsko so dovoljene pasti, ki »tako ubijejo« ali »žival ujamejo nepoškodovan«. Toda resničnost je povsem drugačna.

Za past na zapahe, ki žival »ujame nepoškodovano«, so študije dokazale, da v trenutku, ko se lovka zapre, žival v paniki divja sem in tja in se pogosto hudo poškoduje. Tako »primerek«, kot se izražajo v lovskem žargonu, krvavi, trpi hude bolečine, pogosto sestradan ali žejen ure ali dneve dolgo v pasti čaka na neusmiljeno smrt. Napisled ga lovска roka z lopato ali gorjačo udarja do smrti, včasih tudi ustrelji. Pasti, ki naj bi »tako ubile«, niso »bolj humane«. Žival, ki zgrabi vabo, velikokrat umre z udarcem kovine čez prsnici koš ali vrat, vendar samo v primeru, če je prave velikosti in zgrabi vabo na pravem mestu s pravim delom telesa. Nič ne more preprečiti, da kuna ne bi stopila na past, ki je namenjena lisicam in zanje torej prevelika, se pri tem hudo poškodovala, vendar ne smrtno. Poleg tega rakuni in lisice pogosto zgrabijo vabo s taco. Raziskava je pokazala, da so leta 1991 tako pohabili 20.000 lisic, to je skupno 20 % živali, ki se ujamejo v pasti!

Lov - lovci samovoljno ubijajo domače živali

Pod strelji zelene bratovščine pada letno do 300.000 mačk in 45.000 psov, ki naj bi hodili na divji lov. Te številke objavlja lovска skupnost. Kot »bič narave«, pravi pisec Behnke, član nemškega Društva za zaščito lova in odličen poznavalec divjine, moramo tem vsiljivcem »neomajno napovedati vojno. Ne bomo jih lovili, ampak se bomo proti njim borili!« Temu ustrezno priporoča učbenik Nastavljanje in lovljenje s pastmi boj proti »mačji nadlogi« s pomočjo pasti. Drugi pisci gredo s svojimi pozivi tako

daleč, da bi morali »vse mačke, stare od dveh do treh let, humano ubiti« (Behnke, Jagd und fang des Raubwilde – Lov in ulov roparic). Zakonske smernice pa v nasprotju s tem omenjajo, da je le majhen delček letno ustreljenih mačk in psov dejansko zasačenih pri divjem lovnu. Po zakonu se mačko lahko ustrelji, če se oddalji 200 do 300 m od naseljene hiše. Ob seg gibanja samcev pa je lahko občutno večji. To napeljuje k temu, da se večina mačk, ki jih lovci ustrelijo, zadržuje zgolj v območju gibanja svoje vrste. Psi so v nevarnosti, ko se po presoji lovca, ki jih sreča, oddaljijo od območja nadzora svojega lastnika. Velikokrat se zgodi, da ustrelijo psa pred očmi lastnika, čeprav to zakonsko ni dopustno, saj se pes nahaja na področju, kjer je pod lastnikovim nadzorom. Lovci vedno znova opominjajo lastnike, da njihovi psi raztrgajo več sto srn letno in s tem naredijo veliko škode. Se pri tem se postavlja vprašanje, koliko škode povzročijo lovci z letnim ubojem preko 1.000.000 srn?

»Lov je eno izmed najzanesljivejših sredstev, kako ljudem ubiti občutke do sostvaritev.« (Voltaire, francoski pisatelj in filozof)

»Nikoli nisem razumel, kako je lahko ljudem streljanje živali v zadovoljstvo.« (Bernhard Grzimek, snemalec filmov o živalih)

Lov - resnični razlogi

Ni težko ugotoviti, da domnevna skrb za naravo in njen zaščito ni odločilna pobuda za lov. Psihološke študije dokazujejo, da lovci niso bolj povezani z naravo kot ostali prebivalci in so še bolj v nasprotju z varstvom okolja in narave. Že kratek pogled v lovsko literaturo razkriva popolnoma druge motive: beseda teče o zadovoljstvu, »ne čeprav, temveč ker umre individuum«, in poudarjajo, »da je namen lova ubijanje.« Najbolj znan filozof lova, Ortega Y Gasset, je v svojem delu Meditacije o lovu še nazornejši, ko premišljuje, da ima »kri neprimerljivo orgiastično moč, ko se preliva po čudovitem živalskem kožuhu in ga omadežeuje.« Je torej čudno, da je nekdanji predsednik Zvezne republike Nemčije, prof. Theodor Heuss, označil lov kot »stransko obliko človekove duševne bolezni? Tudi lovski žargon ponazarja mnenje lovcev o živalih in naravi. Evfemistično označujejo kri kot »znoj«, obstreljene živali kot »lovska rana«, z nožem zabosti napol mrtvo žival kot »odkimati«. Jezikovno degradirajo živali na stvari s tem, ko so obravnavane kot »primerek«, ki je »uplenjen« ali »pobran« in ga bodo naposled »odrli« ali »mu iztrebili drobovje«. S tem se že v kali zatre vsako sočutje za štirinožne ali krilate žrtve.

“Lov je vedno neke vrste vojna!”

(Johann Wolfgang Goethe)

»Veličina in moralni napredok naroda se meri z njegovim odnosom do živali.«

(Mahatma Ghandi)

»Lov bi morali imeti za razvedrilo in doživetje in ne za vir mesa in denarja.«

(10. zapoved lovske pravičnosti)

Lov - živali imajo pravice

Ljudje vse bolj spoznavajo, da živali niso stvari, ampak živa bitja, ki imajo pravice. Angleški filozof Jeremy Bentham (1789) je na predvečer francoske revolucije pravilno pripomnil, da je ni značilnosti, ki bi ljudi popolnoma ločila od živali. Zato ni nobene logične utemeljitve, da se ljudem priznava pravica do življenja, nedotakljivosti in svobode, živalim pa ne. Kjer imajo živa bitja enake interese, morajo biti enako obravnavana. Živali ne bi smeli izključiti iz naše morale samo zato, ker pripadajo drugi vrsti ali nimajo podobnih kompleksnih abstraktno-logičnih konceptov kot mi. Etično odločilna ni duševna zmožnost abstrakcije posameznika, njegova barva kože, pripadanje vrsti ali njegov spol, pač pa dejstvo, da ima to bitje čustva in voljo do življenja. Čas je, da se naša zakonodaja uskladi s tem spoznanjem.

Lov - pravica do lova je krivična

Dokler bodo lovci »svetovali« ministrstvom in uradom, se ne bodo sprejemale odločitve v prid naravi in prostoživečim živalim. Po lovskem zakonu nemške dežele Nordrhein-Westfalen je lovski svet sestavljen iz lovcev, kmetov in lastnikov gozdov – posvetovalni komite pristojne raziskovalne službe prvotno sestavljen iz lovcev. Volk je tako postavljen za pastirja. Objektivnih informacij uradov in ministrstev torej ne gre pričakovati. Zato je toliko pomembnejše, da javno izražamo zavračanje lova in se s tem zoperstavimo politikom. Dolgoročno tudi najbolj nezainteresirani posamezniki ne bodo več mogli ostajati gluhi za mnenje večine.

Lov - skrajni čas je za ukinitev

Nešteto argumentov je proti lovu in zgoraj navedeni vidiki so le majhen izbor tega. Lov vznemirja živalski svet, škoduje ekološkemu sistemu, pospešuje objedanje in širjenje kužnih bolezni. Poleg tega so lovci ožigosali določene živalske vrste, predvsem lisice in črne vrane. Da bi preusmerili lastno sokrivdo za ogrožanje vrst, so ta probleme zvrnili na omenjene živali. Naravi in živalim bi bilo brez lovcev neprimerno bolje. Nizozemci so z veljavo novega Zakona o varstvu narave naredili prvi pomemben korak. Najpogosteje tam živeče divje živali – lisice, jeleni, srne, jazbeci, kune in skorajda vse vrste ptic – so varovane pred lovskim zalezovanjem. V švicarskem kantonu Ženeva se je ljudstvo že leta 1975 odločilo za prepoved lova. Po najnovejših ankетah se je 80 % Nemcov izreklo proti lovu. Pomagajte, da se lov kot anahronizem sredi humane, živalim prijazne družbe, končno prepove.

Več informacij o lovu:

Initiative zur Abschaffung der Jagd (Pobuda za odpravo lova)

Kurt Eicher, Derfflingerstr. 2, 74080 Heilbronn
Tel./Fax (07131) 48 12 63
www.abschaffung-der-jagd.de

Initiative jagdgefährdeter Haustiere (IJH) (Pobuda za lovsko ogrožene domače živali)

Astrid Kraemer, Bergstr. 2, 49593 Bersenbrueck
Tel. (05462) 88 64 98 Fax (05462) 88 64 35
kraemer.a@t-online.de

Nicole Hallek, Schlossbergstr. 10, 86850 Fischach
Tel. (08236) 5688, ijh-bayern@web.de,
www.ijh.de

Internet

www.aj-gang.de	www.fritzi.lu
www.anti-jagd-demo.de	www.fuechse.info
www.brennglas.com	www.heimat-fuer-tiere.de
www.tatort-wald.de	

i Lov - kaj lahko vsak posameznik naredi proti njemu

- S prijatelji in znanci se pogovarjajte o lovu. Veliko ljudi še vedno ne ve, kaj lov v resnici pomeni za živali in naravo. V publikacijah, ki lov propagirajo, se v rubriki Pisma bralcev izrazite proti tej dejavnosti.
- Prijavite vsako kršitev veljavnih zakonov in pravnih uredb (npr. streljanje v neposredni bližini naselja, ubijanje živali izven lovne dobe, lov pod vplivom alkohola itd.)
- Protestirajte proti lovskim razstavam in predvsem proti lovu prijaznim prireditvam v vrtcih in šolah.
- Če imate v lasti zemljiško ozemlje, na katerem se lovi, lahko po sodbi Evropskega sodišča za človekove pravice od leta 1999 naprej zavrnete možnost oddaje tega zemljišča za namen lova. Več informacij vam nudi IJH (iniciativa za lovsko ogrožene domače živali), naslov najdete spodaj.
- Ne podpirajte lova s kupovanjem mesa divjih živali, krvna, kož in kakršnih koli trofej.
- V času lova se sprehajajte ali kolesarite po gozdu (predvsem ob svitu in mraku) in opazujte lovce. Naj vam utemeljijo svoje početje.

"Nič ni tako mogočno kot ideja, za katero je napočil pravi čas." (Victor Hugo)

Literatura:

"Die Jagd – Ein Mordspass" (Lov – morilska zabava) Yvete Wirth, Rhein-Mosel-Verlag, ISBN 3-929745-82-8.

"Die Leidenschaft des Jägers" (Strast lovca) Paul Parin, Europaeische Verlagsanstalt, Hamburg.

"Die Grüne Macho Connection" (Zveza Zeleni mačo) Wally und Horst Hagen, Verlag Rasch und Roehrig, ISBN 3-924044-84-8.

"Das Anti-Jagdbuch – Von der ökologischen und ethischen Realität des edlen Jagdwesens" (O ekološki in etični resničnosti plemenitega lovstva) Dag Fromhold, založba Hirthammer, ISBN: 3-88721-116-2.

"Vom Widersinn der Jagd" (O nesmislu lova) Carlo Consiglio, naročite lahko samo preko založbe: založba Zweitausendeins-Verlag, Postfach, D-60381 Frankfurt am Main, tel.: 069/420800, fax: 069/415003.

LOV – ŽRTVE

Po podatkih lovske skupnosti v Nemčiji vsak dan umre 13.000 živali, in to le zaradi zmotnega prepričanja o lovru. Skupaj z domačimi živalmi to pomeni smrt za več kot 5.000.000 živali vsako leto!

“Lovci občutijo zadovoljstvo, ne čeprav, ampak ker bitje umre, ker stvaritev doživi svoj konec.” Grof Schoenburg

Pred lovcji niso varni niti psi. Letno jih ubijejo preko 400.000, ker hodijo na divji lov. Ta pes se je za kratek čas oddalil od svojega lastnika, kar ga je stalo življenja. (foto: IJH)

Poljski zajci veljajo za ogroženo vrsto. Kljub temu jih lovci s šibrami letno ubijejo preko 470.000.
(foto: AnimalPeace)

Več tisoč domačih mačk letno ustrelijo ali ujamejo v sklopce. (foto: IJH)

Rakun se je s taco ujel v sklopec, ki naj bi "takoj ubil". Ko so ga našli zaščitniki živali, je bil še živ. Toda pomoč je zanj prišla prepozno. (foto: Staudter)

Zapuščene konkurenčne žrtve neusmiljenega zasledovanja lovcev na lisice (foto: Dietz)

Ubite živali v lovski sezoni 2003/2004 (Slovenija)

Vrsta divjadi	Število
jelenjad	4.298
srnjad	31.210
gams	2.360
medved	64
divji prašiči	5.472
zajec	2.156
lisica	11.285
kuna	1.453
pižmovka	551
poljska jerebica	2.368
fazan	33.737
mlakarice	5.589
druga dlakasta divjad	1.555
skupaj	102.098

Ubite živali v lovski sezoni 2003/2004 (Nemčija)

Vrsta divjadi	Število
jelenjad	62.363
damjak	53.255
sika	1.086
črna divjad	
(divji prašič)	470.283
srnjad	1.064.782
gams	4.509
muflon	6.109
poljski zajec	568.548
kunec	143.582
fazan	394.956
jerebica	10.977
gozdni kljunač	9.089
divja gos	31.017
divja raca	520.823
divji golob	880.796
lisica	552.958
jazbec	52.676
kuna zlatica	3.510
kuna belica	48.760
dihur in podlasica	24.450
rakun	21.149
kunji pes	18.634